

วิญญาณความรัก

ที่อยู่ร่วมผืนแผ่นดินเดียวกัน

ระพี สาริก

บทนำ

ฉันเคยชี้แจงเหตุผลเกี่ยวกับจิตวิญญาณคน ที่มีความรักหยั่งรากลงสู่พื้นดินมาแล้วในอดีต ดังนั้น จึงคร่าวขอนญญาตฝ่ากไว้ ณ โอกาสนี้ว่า แต่ละคนควรสำนึกรถึงเงื่อนไขดังกล่าวอยู่เสมอ โดยถือเป็นสัจธรรมที่อยู่ในใจ ซึ่งธรรมชาติได้มอบมาให้กับชีวิตทุกคนนอกจากนั้น ยังควรสนใจถ่ายทอดต่อไปสู่ชนรุ่นหลัง จากความรู้สึกรับผิดชอบซึ่งมีอยู่ในใจตนเองด้วย

อนึ่ง จุดเริ่มต้นมอบให้ ความมุ่งความรักจากใจตนของลงไปยังพื้นดินและسانเหตุผลถึงชนรุ่นหลังผู้มีเจรักรักพื้นดินอีกทั้งมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองซึ่งมีใจใกล้ชิดตนมากที่สุด

หลังจากนั้น หากรักษาภารกฐานตัวเองให้มีอิสระอยู่ได้ หากนำปฏิบัติอย่างดี ย่อมسانความรักร่วมกันไปถึงเพื่อนมนุษย์ที่อยู่ห่างไกลรวมทั้งสรรพสิ่งทั้งหลายได้เอง

อย่างไรก็ตาม หากมองเห็นความจริงซึ่งมีอยู่ในภารกฐานจิตใจตนเองและนำปฏิบัติจากจุดนี้ ย่อมมีจิตใต้สำนึกรักที่หยั่งรากลงสู่พื้นดินลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในเมื่อชีวิตแต่ละคนเกิดมาจากโลกใบเดียวกัน จึงควรมีกระแสความรักเชื่อมโยงถึงกันได้หมด

สัจธรรมคือความจริงซึ่งมีอยู่ในภารกฐานจิตใจแต่ละคนมาแต่กำเนิด ดังนั้นผู้ที่รู้ได้แล้ว ย่อมสามารถปฏิบัติตนให้เข้าถึงจิตใจทุกคนได้อย่างลึกซึ้ง จึงหวังได้ว่าจะสร้างสรรค์ทุกชีวิตให้บังเกิดความสุขได้เองอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งรู้ว่าผลจากการปฏิบัติดังกล่าว ย่อมสะท้อนกลับมาทำให้ภารกฐานจิตใจตนของบังเกิดความสุขลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ช่วงหลังๆ เรามักได้ยินคนท้าไปกล่าวเน้นความสำคัญของคุณภาพชีวิตกันอย่าง กว้างขวาง อย่างไรก็ตาม นั้นเป็นเพียงคำกล่าวซึ่งยังไม่อาจทำให้เชื่อถือได้ จนกว่าจะมี โอกาสสัมผัสผลจากการปฏิบัติที่มีความมั่นคงจนเป็นที่มั่นใจได้แล้ว

ปัจจุบันนี้ในทางปฏิบัติ คนส่วนใหญ่เท่าที่มีการแสดงออกจากความรู้ความเข้าใจ ของแต่ละคนเกี่ยวกับเรื่องคุณค่าชีวิตกับคุณภาพชีวิต ยังทำให้อดที่จะรู้สึกสับสนไม่ได้

หากสามารถถูกรู้ความจริงจากใจตนเองได้อย่างชัดเจน ควรจะเข้าใจความหมายของ ทั้งสองประเดิมได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งสามารถเรียงลำดับความสำคัญซึ่งแตกต่างกันที่พื้น ฐาน ได้อย่างสอดคล้องกันกับเหตุและผลด้วย

เมื่อมีเหตุย่อมมีผล

คุณค่าชีวิตน่าจะหมายถึงความจริงที่อยู่ในรากฐานจิตใจ ซึ่งแต่ละคนควรสำนึกร ถึงความสำคัญได้เอง ทำให้รักษาไว้อย่างสุดชีวิต ส่วนคุณภาพชีวิต น่าจะหมายถึงผล การปฏิบัติจากรากฐานจิตใจตนเอง ที่หยั่งรู้คุณค่าชีวิตเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้วในอดีตได้ อย่างชัดเจน จนกระทั่งทำให้มั่นใจได้แล้ว

ช่วงหลังๆ เราปกพศความจริงจากการแสดงออกโดยคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสังคม ซึ่งมักนำเอาเรื่องการมีวัตถุอย่างพร้อมมูลมาเผยแพร่ เพื่อสื่อให้คนเข้าใจว่า สภาพดัง กล่าวคือคุณภาพชีวิต ซึ่งแต่ละคนควรปราบ paranana

แม้ว่าบางคนอาจไม่มีเจตนาจะโฆษณาชวนเชื่อ แต่ความคิดดังกล่าวก็เหมือน เจตนาทำ ซึ่งคงทำไปเพราะความไม่รู้ หรืออาจรู้แล้ว แต่อยากทำเพราะความโลภ เนื่อง จากต้องการหาเงินและวัตถุจากผู้อื่น

การเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆภายในสังคมซึ่งทำให้คนจำนวนมากตกเป็นเหยื่ออิทธิ พลโฆษณาชวนเชื่อ โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งหวังผลประโยชน์ทางวัตถุสำหรับนำไปใช้สนอง ความต้องการของตนและครอบครัวอย่างขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีกระแสจากอีกด้านหนึ่งซึ่งกำหนดวิถีการเปลี่ยนแปลงรูป แบบของวัตถุเพื่อต้องการสร้างอิทธิพลภายนอกให้มีผลกระทบบังคับจิตใจคนเพื่อหวังผลหวาน

กลับมาสนองผลประโยชน์แห่งตน ส่งผลกระทบทำลายรากฐานการพึ่งตนเองของคนในสังคม ยิ่งเป็นเยาวชน ทำให้ไม่อาจรู้เท่าทันจนกระทั้งจำต้องตกเป็นเหยื่ออ่อนโยนลึกซึ้ง อีกทั้งขยายผลกว้างขวางมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม วิถีการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานธรรมชาติที่สะท้อนกลับมาชำรุด ล้างทุกสิ่งทุกอย่างในสังคม ย่อมมีผลทำลายให้จบสิ้นลงไปทั้งหมดได้ยาก จึงยังคงมีกระแสหมุนวนเป็นวัฏจักรสืบต่อไป

ดังนั้นแม้ว่ายังมีชีวิตซึ่งรักษาจิตวิญญาณความเป็นคนเอาไว้ได้ หลงเหลืออยู่น้อยแค่ไหน ในที่สุดย่อมมีวิถีทางหวานกลับมาสู่อีกด้านหนึ่งได้เอง อีกทั้งสามารถขยายขอบข่ายกว้างขวางมากขึ้น ไม่ว่าจะเกิดผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้นแค่ไหน

จากประสบการณ์ชีวิตเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว ทำให้ฉันเชื่อมั่นขั้ดเจนยิ่งขึ้นว่า ไม่ว่าชีวิตตนจะผ่านพ้นนานนานมากแค่ไหน แต่ถ้าสามารถสั่งสมความจริงอันเป็นผลจากการปฏิบัติเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้วในอดีตเอาไว้ในจิตใจตนเองได้ ย่อมมีผลช่วยให้หยุดความจริงจากใจเพื่อนมนุษย์แต่ละคน รวมถึงสรรพสิ่งอื่นๆ ได้อย่างลึกซึ้ง

อนึ่ง มักมีบางคนกล่าวว่า ควรใช้เวลาศึกษาไปนานๆ สะท้อนให้รู้ได้ว่าผู้กล่าวเช่นนั้นห่างจากความจริงที่มีอยู่ในใจตัวเองไปยิ่ดติดอยู่กับกาลเวลา ไม่ว่ามีนานมีน้อย ทำให้ขาดการรู้เหตุรู้ผล ซึ่งรากฐานจิตใจตนเองมีอยู่แล้ว

ตามที่กล่าวไว้แล้วแต่แรกว่า ผู้มีโอกาสเกิดมาสู่โลกทุกคนย่อมมีเงื่อนไขแห่งกรรมแห่งอยู่ในรากฐานจิตใจตนเองมาแล้วอย่างเป็นธรรมชาติไม่ว่าคราวมีมากมีน้อย หากรู้ความจริง ณ จุดนี้ได้ ย่อมรู้ประเด็นสำคัญของการดำเนินชีวิตอย่างน้อย 2 ประการ ซึ่งนำไปสู่ความรักความเข้าใจระหว่างกันและกัน อันหวังได้ว่าน่าจะมีความมั่นคงให้เชื่อมั่นได้

ประการแรก แต่ละชีวิตที่เกิดมา ย่อมเกิดมาจากการแพร่diffusionเดียวกัน ส่วนการแบ่งประเภทรวมทั้งชาติภาษา แม้กระทั่งการแบ่งแยกลักษณะเช่น หาใช่ของจริงไม่หากเป็นเพียงผลจากการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความหลากหลาย ซึ่งนำไปสู่การจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ประการที่สอง ภายใน ragazzi ใจแต่ละคน ที่กล่าวถึงความเข้าใจซึ้งกันและกัน จึงควรรู้ว่า คือความจริงจากทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเข้าไปอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ตนเองจากแต่ละฝ่าย ทำให้มีการร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวกันได้

หรือจากกล่าวอีกด้านหนึ่งว่า ความจริงซึ่งเข้าไปอยู่ในส่วนลึกของจิตใจแล้ว แม้ปรากฏการณ์ภายนอกจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม แต่ภายในจิตใจยอม มั่นคงอยู่ได้ อีกทั้งยังสามารถรู้เท่าทันผลการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกได้อย่างลึกซึ้ง จึงไม่ยอมตนตกเป็นเหยื่อ หากสามารถยอมรับและปล่อยวางได้อย่างเป็นธรรมชาติ

สภาพดังกล่าว น่าจะถือว่า คือคำนิยามของข้อความซึ่งกล่าวกันว่า ยอมรับความจริงหาก ragazzi ใจบุคคลใดเข้าถึงได้ ยอมสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่าง กันและกันได้ไม่ยาก

ความจริงซึ่งพบได้จากชีวิตตนเอง

ฉันเรียนรู้ความจริงจากความจริง ซึ่งเป็นผลจากการที่ ragazzi ใจมีอิสรภาพ ช่วยให้ตนสนใจสัมผัสทุกสภาพชีวิต ร่วมกับทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่ชีวิตผ่านพ้นมาแล้วได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ดังนั้นสิ่งแรกที่ครรช่อนุญาตนำมากล่าวย้ำความสำคัญไว้ ณ โอกาสนี้ก็คือ บุคคลได้ผู้มีความทรงจำที่ชัดเจน หรืออีกนัยหนึ่ง บุคคลได้ผู้ไม่ลืมอดีตซึ่งตนสั่งสมไว้ในใจมาแล้วมานานมากแค่ไหน ยอมไม่เป็นคนลืมตัว หรือห้ามมองย้อนกลับ ควรจะพบได้ว่า บุคคลได้ไม่ลืมตัว ยอมมีความทรงจำที่มั่นคงอยู่ได้

ช่วงที่ชีวิตฉันได้รับโอกาสให้เข้าไปทำงานที่เป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ นับว่ามีโอกาสดีส่วนหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ตนเรียนรู้ความจริงจากใจชนรุ่นหลัง อย่างกว้างขวาง แม้ขณะนั้นยังมีปริมาณจำกัดตัวเองໄວ่ด้วยรูปแบบที่เป็นทางการไม่ถึง หนึ่งหนึ่งคน แต่การเรียนรู้ธรรมชาติจากของจริง ถ้า ragazzi ใจมีอิสรภาพอยู่ได้ยอมรู้ว่า หาใช่มีจำนวนตัวเลขเป็นกรอบจำกัดໄว่ ไม่ว่ามีมากมีน้อย

แต่เนื่องจากฐานะจิตใจฉันไม่ยึดติดรูปแบบมากไปกว่าการมองเห็นทุกคนเป็นคน จึงไม่มีอิทธิพลจากสิ่งที่มีอยู่ในรัวสถาบันเข้ามาครอบใจไว้ ทำให้ตนรู้คุณค่าชีวิตคนทุกคนในสังคมได้อย่างกว้างขวาง

การปฏิบัติจึงไม่ยอมตกเป็นเหยื่อรูปแบบซึ่งหากตกอยู่ในความประมาทยอมพร้อมที่จะล้อมกรอบใจฉัน แม้สิ่งที่อยู่ในรัวมหาวิทยาลัย โดยที่รู้ว่าหากยึดติดย่อมมีแนวโน้มส่งผลทำให้ฐานะจิตใจตนเองเรียวนิ่งมากขึ้น

วิญญาณความรักและรู้คุณค่าตนของที่หยังลงสู่พื้นดินอย่างลึกซึ้ง มีผลทำให้การปฏิบัติจากใจฉัน มุ่งทิศทางลงสู่พื้นดินหนึ่งกว่าการมุ่งขึ้นไปสู่ด้านบน หากใครคิดว่าฉันเดินทางแสวงหาความจริงแล้วว่า ฉันมีวิญญาณเป็นตัวของตัวเองที่หยังลงสู่พื้นดินอย่างลึกซึ้ง โดยที่รู้ว่าภูมิปัญญาท่องถินเกิดจากการมีโอกาสสัมผัสพื้นดิน

กรณีหลังนี้ หากสามารถแยกแยะเหตุผลออกจากกันให้เห็นชัดเจนถึงระดับหนึ่ง น่าจะเข้าใจได้ว่า ฉันไม่ได้เดินตามกระเสแหหรือทวนกระเสครั้งทั้งนั้น หากเป็นเพราะอิสรภาพซึ่งอยู่ในฐานะตนเอง มีผลกำหนดความมั่นคงภายในจิตใจร่วมกับทิศทางความคิดที่มุ่งลงสู่ด้านล่างมากกว่า

ดังนั้นหากมองภาพอย่างผิวเผิน อาจทำให้เข้าใจว่าฉันเดินทางแสวงหาความจริงแล้วคือวิถีทางที่อิสรภาพ ทำให้มีฐานะมั่นคงอยู่กับการรู้เหตุรู้ผล ซึ่งธรรมชาติได้รู้ให้เห็นความจริงไว้อย่างชัดเจนว่า ทุกสิ่งทุกอย่างคงไม่มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นแต่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้ สอดคล้องกับเหตุผลซึ่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้มีพระองค์เดียว

สถานที่เกิดของชีวิต

ผู้ติดอยู่กับความคิดของตัวเองหรือเปล่า?

ช่วงชีวิตที่ผ่านมา มีบางครั้งความอั้นด้วยความรู้สึกสงสัยว่า ท่านอาจารย์เกิดในเมืองกรุงหรือในชนบทกันแน่?

ฉันตอบคำถามดังกล่าวอย่างมั่นใจว่า ร่างกายฉันเกิดกลางใจเมืองกรุงเทพ แต่จิตวิญญาณตนของอยู่ในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หยังรากฝั่งลึกลงสู่พื้นดินอย่างมีความสุข

คำตอบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความจริงว่า หากراك្យานจิตใจอิสระ ยอมไม่นำความแตกต่างจากภายนอกมาผูกติดกันไว้ ทำให้เกิดภาวะสับสนขึ้นในราก្យานจิตใจตนเอง

ซึ่งแท้จริงแล้ว ชีวิตคนเราจะเกิดที่ไหน และสถานที่เกิดจะเป็นอย่างไรย่อมไม่ใช่เรื่องสำคัญ หากจิตใจสามารถรู้ความจริงได้ว่า ชีวิตตนของมีพื้นดินเป็นฐานรองรับ อีกทั้งเป็นครูผู้ชี้อัจฉริยะต่อตนไปตลอดชีวิต

หวนกลับไปนึกถึงความจริงซึ่งอยู่ในอดีตของชีวิตฉัน ตั้งแต่ยังมีอายุไม่มากนัก มีบางสิ่งบางอย่างจากพฤติกรรมของคนในสังคมที่สะท้อนออกมามา ทำให้ใจฉันรู้สึกสับสนโดยที่คิดว่า สิ่งซึ่งตนพบเห็นไม่น่าจะสอดคล้องกันกับเหตุผลที่ควรจะเป็น

สภาพดังกล่าวมีผลจุดประกายใจ ทำให้ฉันรู้สึกท้าทายที่จะลุกขึ้นยืนหยัด เดินทวนกระเสสังคม ซึ่งแท้จริงแล้ว ตนไม่คาดคิดมาก่อนว่า ความกล้าหาญในการปฏิบัติจะมีผลช่วยให้รู้ความจริงจากราก្យานจิตใจคนในสังคมได้อย่างกว้างขวาง

แต่ฉันเป็นคนมีนิสัยมุ่งมั่นต่อสู้กับสิ่งซึ่งอยู่ในใจจากการนำปฏิบัติโดยไม่ยอมเปลี่ยนใจ อีกทั้งสนใจเรียนรู้ผลที่ติดตามมา ซึ่งสภาพจิตใจดังกล่าว อาจเรียกได้ว่า เป็นคนมีนิสัยรู้จักประเมินตัวเองหรือรู้จักประมาณเป็นช่วงๆ มาโดยตลอด

ในที่สุด จากวิถีทางดังกล่าว สิ่งซึ่งเป็นผลติดตามมาภายหลังอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้ฉันรู้ความจริงซึ่งอยู่ในใจคนลึกซึ้งยิ่งขึ้น อีกทั้งมีผลหวานกลับมา_rู้ความจริงจากใจตนเองซึ่งมีอยู่เพียงหนึ่งเดียวได้อย่างลึกซึ้งร่วมด้วย

จากประเด็นดังกล่าว ทำให้ตนมั่นใจได้ว่า หากมุ่งมั่นปฏิบัติจากความจริงซึ่งมีอยู่แล้วในจิตใจตนเอง อีกทั้งรักษาสิ่งนี้ไว้ให้มั่นคงอยู่ได้ ผลอันพึงได้รับย่อมหวานกลับมาสอนให้หงี่หง္งเหตุและผลทั้งจากใจตนเองและเพื่อนมนุษย์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ในกรณีที่เกี่ยวกับกลัวไม่ มืออยู่ช่วงหนึ่ง ฉันได้ยินบางคนสนใจผู้อ่านหนังสือกลัวไม่ซึ่งเขียนโดยคนในกลุ่มประเทศวัฒนธรรมตะวันตก ที่ระบุถึงกลัวไม่ชนิดหนึ่งว่าเป็นกลัวไม่อินเดีย แต่มีคนไทยบางคนแย้งว่าเป็นกลัวไม่ไทย

ความขัดแย้งซึ่งอยู่ในใจระหว่างคนซึ่งอยู่คนละชาติเท่าที่กล่าวมาแล้ว มีผลช่วยให้ฉันมองเห็นความจริงลึกลงไปอีกระดับหนึ่ง ตนจึงสามารถแยกพื้นฐานซึ่งทำให้สับสนออกจากการกัน ช่วยให้เกิดความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

ฉันกล่าวกับหลายคนเป็นช่วงๆ ว่า การแบ่งประเทศ เหตุเกิดจากการที่คนแบ่งพรรคแบ่งพวก ขันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความรู้สึกハウดร่วมแรงซึ่งกันและกันเกี่ยวกับผลประโยชน์ของแต่ละพวก ส่วนการแบ่งแยกเหล่งกำเนิดอันมีธรรมชาติของชีวิตพันธุ์เมร่วมกับธรรมชาติของแต่ละท้องถิ่นเป็นพื้นฐาน ธรรมชาติเป็นฝ่ายแบ่งเองอย่างมีเหตุมีผล จึงไม่ควรนำมาสร้างความสับสนจนกระทั่งเกิดความขัดแย้ง

สิ่งที่กล่าวมาแล้ว เป็นกรณีตัวอย่าง ซึ่งบางคนอาจรู้สึกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ฉันกลับเห็นว่า ทุกสิ่งย่อมมีคุณค่าเท่าเทียมกันหมด ในเมื่อรู้เรื่องเล็ก ผู้ที่ไม่ยึดติดความสามารถเชื่อมโยงเหตุผลไปสู่ความจริงจากเรื่องใหญ่ได้ไม่ยาก

ในกรณีดังกล่าว ก็ เช่นกัน หากมองจากเงื่อนปมที่ตนหยิบยกมาพิจารณา ฉันจึงไม่เรียกว่า กลัวไม่ไทย หากเรียกว่า กลัวไม่พันธุ์ธรรมชาติ เนื่องจากมืออยู่ตามธรรมชาติภายในแต่ละประเทศ อีกทั้งมีบางชนิด แม้ชนิดเดียวกันอาจพบอยู่ในหลายประเทศก็ได้

หากผู้มองพยายามทำความเข้าใจ โดยไม่ยึดติดอยู่กับรูปแบบ ยอมไม่นำเงื่อนไขมาผูกติดกันไว้ จึงสามารถสร้างความเข้าใจให้แก่คนซึ่งชีวิตยืนอยู่ต่างแ่งมุ่งกัน ทำให้เกิดความรักความเข้าใจระหว่างกันได้ไม่ยาก

ดังนั้น ความแตกต่างระหว่างเงื่อนไขซึ่งอยู่ในราชฐานจิตใจคนแต่ละกลุ่ม ถ้าแต่ละคนมุ่งมั่นรักษาความจริงที่อยู่ในใจตนเองให้มั่นคงอยู่ได้ พฤติกรรมนำปฏิบัติยอมมีผลสร้างความรักความเข้าใจให้สานถึงชีวิตและกันได้ไม่ยาก

ชนรุ่นหลังคือครูผู้สอนให้รู้ความจริง

ช่วงชีวิตฉันระหว่างการทำหน้าที่บริหารงานในระดับสูงของมหาวิทยาลัย แต่виญญาณความรักจากใจตัวเองมุ่งทิศทางลงสู่พื้นดินอย่างลึกซึ้ง ช่วยให้ฉันมีโอกาสพบชนรุ่นหลังบางคน ซึ่งครูอาจารย์หลายคน แม้บรรดาเพื่อนร่วมสถาบัน รู้สึกว่า เป็นคนมีนิสัยซึ่งไม่มีใครเอาไว้อยู่ ดังที่ชนรุ่นก่อนเคยกล่าวว่า เด็กเหลือข้อ

คนลักษณะนี้เข้ามาหาฉันครั้งแรก จากผลกระทบซึ่งได้รับมาแล้วโดยอิทธิพล
คำแนะนำจากผู้อื่น ซึ่งในสายตาหลายคนรู้สึกว่ารุนแรงมาก จนกระทั่งบางคนถึงขึ้นถูก
คำจากร่วมการควบคุมความประพฤติสั่งลงโทษสถานหนัก และขณะที่มหาภารมีแนว
โน้มแสลงออกใส่ฉันอย่างรุนแรง

ฉันรู้สึกว่าตนได้รับโอกาสเดียวกันกลุ่มนี้ โดยที่ช่วงหลังๆ ฉันเริ่มเกิดความรู้สึกขึ้น
ในใจว่าชนรุ่นหลังทุกคนคือครูเรา การที่ฉันได้รับโอกาสให้เข้าไปบริหารมหาวิทยาลัย
จึงทำให้รู้สึกว่าตนได้ชนรุ่นหลังเป็นครูที่ดีอย่างกว้างขวาง ยิ่งเป็นผู้ซึ่งในสายตาคน
ส่วนใหญ่รุ่นกันลงความเห็นว่าเป็นคนสร้างปัญหา

เวลาผ่านพ้นมาแล้วจากช่วงนั้นประมาณ 20 ปี อยู่นานหนึ่งความจริงในอดีต ก็
หวนกลับมาสัมผัสกับฉันอีกครั้งหนึ่ง ขณะที่มีชนรุ่นหลังบางคนเข้ามาหาพร้อมทั้งถามถึง
เรื่องความเป็นมาในอดีตของคนเหล่านั้น โดยระบุชื่อที่ลับ น้องจาก ผู้ถูกเชื่อมั่น
ว่าฉันคือรู้จักแท้ เพราเขารู้ดีว่าฉันเป็นคนให้ความสนใจผู้ซึ่งคนอื่นๆ คิดว่าคือผู้สร้าง
ปัญหา

ฉันเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของแต่ละคนอย่างละเอียด เริ่มต้นจากชีวิตช่วงนั้นต่อ
เนื่องกันมาจนถึงบัดนี้ มาถึงบัดนี้วิถีชีวิตคนเหล่านั้นสามารถดำเนินต่อมาอย่างราบรื่น
เป็นปกติ ทั้งนี้และทั้งนั้นเพราะตนสนใจติดตามวิถีการเปลี่ยนแปลงของชีวิตชนรุ่นหลัง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ซึ่งช่วงนั้นกำลังได้รับความเดือดร้อน ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากตัวนั้นเองต้องการเรียนรู้และค้นหาความจริงจากการปฏิบัติที่มอบใจให้แต่ละคนมีโอกาสศึกษาเหตุผล โดยที่รู้ว่าเนื้อหาสาระดังกล่าว มีผลสอนใจจันของอย่างสำคัญ

ผู้ซึ่งตามฉบับ หลังจากรับฟังแล้ว ได้กล่าวต่อไปว่า คุณพ่อ เอาจริงไว้อยู่ได้ยังไง เพื่อนผมพากนั้นสมัยที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย แต่ละคนเป็นดาวร้ายทั้งนั้น

ขณะที่ฉันรับฟัง ทำให้เกิดความรู้สึกขึ้นในใจว่า ผู้พูดระบายนความในใจออกมายอดเยี่ยมเป็นธรรมชาติ และหากเป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งสะท้อนปัญหาชีวิตเขาเองเป็นครูสอนให้ฉันรู้ความจริงจากใจฉันร่วมด้วย

ฉันหวนกลับไปนีกถึงอดีตพร้อมทั้งค้นหาเหตุผลสถานมาสู่ปัจจุบัน ทำให้รู้สึกว่า หล่ายสิ่งหล่ายอย่างซึ่งตนเคยคิดว่าคือปัญหา ต่างมีคำตอบที่เป็นความจริงอยู่ในใจตัวเองทั้งหมด จึงได้แต่นั่งยิ่ม เนื่องจากขณะนี้ฉันรู้สึกแล้วว่า ไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบายใดๆ ทั้งสิ้น

ทั้งนี้และทั้งนั้น ภายในการรวมทั้งหมด มีเหตุผลอธิบายอยู่ในใจตนเอง และผู้ร่วมสนทนากลุ่มนี้ทุกคนภายในวงเสวนานั้นแล้ว เนื่องจากฉันพบความจริง จากรูปแบบชีวิตของแต่ละคนว่า ทุกๆ คนนั้นนิ่งเงียบ แต่มีภาษาจากใจซึ่งผ่านออกมายังแนวทางเวลาๆ ที่บอกได้ถึงความรู้สึกซึ้งใจให้สมผัสได้อย่างชัดเจน

ความจริงที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ได้ให้เบ่งคิดแก่ฉันอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากทำให้เข้าใจบางสิ่งบางอย่างที่ແงอยู่ในส่วนลึกของจิตใจคน ซึ่งดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันภายในบรรยายกาศของสังคม

หากสนใจเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้ง ย่อมมีโอกาสมองเห็นความจริงที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ให้มีความสุขได้เสมอ ดังนั้นลองนี้จึงเปิดโอกาสให้กับทุกคน เว้นไว้ว่าแต่ละคนปิดกันโอกาสตัวเอง ทำให้ไม่อาจมองเห็นเส้นทางมุ่งสู่อนาคตอันสว่าง รุ่งโรจน์เพื่อพบความสุขต่อไปได้

คนเรออยู่ร่วมกันพึงควรหันหน้าเข้าหากัน

การที่จั่นมีธรรมชาติอยู่ในรากฐานจิตใจ ซึ่งไม่ยอมใจตัวเองให้ตกเป็นทาสสรพสิงต่างๆ ที่มีกระแสการเปลี่ยนแปลงอยู่ในบรรยายกาศภายนอก จึงทำให้จำทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งผ่านเข้ามาสู่วิชีวิตให้ตนมีโอกาสสัมผัสและคิดถึงความจริงตลอดมา แม้จะเป็นภาพที่ผ่านพ้นมาแล้วนานมากแค่ไหน

ดังตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนผิดใจกันหรืออาจถึงขั้นทะเลกันก็ตาม ผู้ใหญ่มักพูดเตือนสติว่า จงหันหน้าหากันเข้าไว้ โดยที่เชื่อว่า น่าจะมีผลช่วยให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันได้

ฉันนำเรื่องนี้มาคิดวิเคราะห์คันหนาเหตุผล ทำให้พบความจริงสิ่งหนึ่งว่า ผู้ที่หันหน้าเข้าหากัน ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งสองฝ่ายควรหันหน้าไปทางเดียวกัน หรือมุ่งสู่ทิศทางตรงข้ามกันแน่?

ฉันพยายามสร้างจินตนาการที่ช่วยให้มองเห็นภาพคนสองคน ในลักษณะหันหน้าหากัน จึงรู้ความจริงว่าแท้จริงแล้ว ทั้งคู่หันหน้าไปสู่ทิศทางตรงข้ามกันอย่างชัดเจน

แต่โดยเหตุที่หันหน้าหากันจึงเกิดเงื่อนไขได้ทั้งสองทาง ทางหนึ่งเกิดการแพชญ หน้าระหว่างกัน ทำให้มีปฏิกิริยาจุนแรงยิ่งขึ้น กับอีกทางหนึ่งมีความเห็นใจซึ่งกันและกัน อันหมายถึงการที่ทั้งสองฝ่ายมองเห็นความจริงจากใจตนเอง แล้วจึงหวนกลับมามองเห็นความจริงจากใจอีกฝ่ายหนึ่ง อันถือได้ว่าคือการถ่ายทอดความจริงจากใจถึงใจให้แก่กัน และกันได้ไม่ยาก

สภาพดังกล่าวหรือมิใช่ ซึ่งถือเป็นความหมายของคำที่ผู้ใหญ่บุคก่อนเคยฝากไว้ให้คิด

อย่างไรก็ตาม หากมองได้ลึกซึ้งถึงรากฐานจิตใจของทั้งสองฝ่าย นอกจากความรู้สึกเท่าเทียมกันซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญแล้ว สิ่งดังกล่าว น่าจะฝังอยู่ในรากฐานจิตใจแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง จึงจะมีผลสร้างความมั่นคง บนพื้นฐานความรู้สึกที่หยั่งลงถึงรากฐานตน เอง ของทั้งสองฝ่ายได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ส่วนด้านนอก ควรสร้างความเข้าใจที่มีจินตนาการเชื่อมโยงถึงครอบชาติของชีวิต และสิ่งต่างๆ อย่างหลากหลาย แม้จะจากภายน้ำซึ่งแหล่งที่สูงลงสู่ที่ต่ำ แม้ภาพต้นข้าวที่มีความสมบูรณ์อวบอ้วน อีกทั้งให้ร่วงและเมล็ดที่เปล่งปลั่ง ย่อมโน้มปลายสุดลงมาสู่พื้นดินได้เองอย่างเป็นธรรมชาติ

ซึ่งแท้จริงแล้ว หากสนใจศึกษาจากวิถีภูมานิยมที่ฝรั่งความจริง ย่อมไม่มีนิสัยนำสิ่งใดๆ มาอ้างเพื่อการปฏิเสธ หากควรรู้ว่าความจริงของทุกสิ่งทุกอย่างถ้าเข้าถึงได้แล้ว ย่อมไม่มีคำว่าศาสตร์แขนงต่างๆ รวมทั้งไม่มีคำว่าปรัชญาหรืออื่นใดอยู่ในธรรมชาติ ความรู้สึกทั้งสิ้น

หากรู้ได้ว่า สิ่งดังกล่าวเป็นเพียงภาพสมมุติซึ่งคนสร้างขึ้นมาเพื่อหวังใช้ประโยชน์ จึงคงมีอยู่แต่เพียงสิ่งเดียวคือ ความจริงที่อยู่ในใจของแต่ละคน ซึ่งมีความสะอาด บริสุทธิ์ ช่วยให้สามารถรู้เท่าทันทุกสิ่งทุกอย่างได้เองอย่างเป็นธรรมชาติ

แม้มีบางสิ่งบางอย่างจากการปฏิบัติซึ่งคนอื่นอาจรู้สึกว่าเกินเลย แต่ถ้าใจของทั้งสองฝ่ายเข้าถึงกันได้ ย่อมไม่มีการเกินเลย นอกจากมีใจเป็นหนึ่งเดียวกันเท่านั้น จึงสรุปได้ว่าทุกสิ่งอยู่ที่ใจตัวเอง

ไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์ทำไม่ได้

ไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์ทำไม่ได้ เป็นคำกล่าวซึ่งมีมาแต่อดีต古老 แต่ก็ความองได้สองด้านเช่นกัน ด้านแรกหากมนุษย์ลงตัวเองย่อมคิดทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง กับด้านที่สอง หากมนุษย์รู้ความจริงซึ่งอยู่ในใจตนเองย่อมทำให้มีสติ การนำปฏิบัติย่อมเป็นไปในทางสร้างสรรค์ได้เช่นกัน

วิถีการเปลี่ยนแปลงของสังคม เท่าที่เป็นมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ขณะนี้กำลังมีแนวโน้มมุ่งลงต่ำมากขึ้น แต่หากใช้การที่กายมุ่งลงต่ำจากฐานจิตใจที่ยังลงลึกซึ้งถึงความจริงไม่ หากหมายถึงให้มุ่งลงต่ำทำให้รากฐานความคิดตื้นเขิน จึงลืมความจริงจากใจตนเองมากยิ่งขึ้น

เราจึงพบกับผลที่ปรากฏเป็นความจริงว่า ในปัจจุบันนี้ผู้มีโอกาสเติบโตสูงยิ่งขึ้น หาใช่การเขียนไปอย่างเป็นธรรมชาติไม่ หากภายในรากฐานความรู้สึกจากใจ มีอิทธิพล วัตถุเป็นสิ่งผลักดันเพื่อแสวงโอกาสให้ตนได้มาในสิ่งอันมีขอบเขตและผล ไม่ว่าโดย ทางตรงหรือทางอ้อม

จากเหตุดังกล่าว จึงทำให้คิดแก้ไขปัญหาสังคมโดยการใช้อำนาจทำลายคนอื่น กว้างขวางมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนซึ่งชีวิตยังด้อยโอกาสกว่าตน อีกทั้งยังตอกย้ำ ภายใต้อำนาจ รวมทั้งที่เป็นเยาวชนคนรุ่นหลัง

การคิดแก้ไขปัญหาโดยวิธีการทำลายคน เกิดจากภาวะสับสนภายในรากฐานจิต ใจตนเอง ของผู้ที่เขียนไปครอบคลุมอำนาจ

เพียงแต่หวนกลับมาถามตัวเองให้เกิดสติว่า จากปัญหาซึ่งอยู่ในรากฐานจิตใจตน แม้เริ่มต้นจากจุดไหนก็ได้ ที่เห็นแล้วว่ามีโอกาสเหมาะสม คงพบความจริงได้ว่า ผู้ซึ่ง เน้นความสำคัญของการใช้อำนาจนั้นแหล่ะ ควรจะเริ่มต้นแก้ไขปัญหาจากใจตัว เองก่อนอื่น

การแก้ไขปัญหาโดยการทำลายคน จึงนำจะมีเหตุมาจากการไม่มีรู้ หากสามารถรู้ ได้จะนำจะเห็นความจริงว่า การแก้ไขปัญหาต่างๆ ก็เพื่อความสงบสุขของทุกคนที่อยู่ร่วม กันในสังคม ดังนั้นการใช้อำนาจแก้ไขปัญหาแบบเลือกที่รักมักที่ชังกับเพื่อนมนุษย์ จึงนำ จะมีผลเสียหายมากกว่าได้รับประโยชน์ในทางสร้างสรรค์

ดังนั้นผู้ที่เขียนไปอยู่ระดับสูง หากรากฐานจิตใจตนเองหยิ่งลงสู่พื้นดินอย่าง ลึกซึ้ง ยอมมีจิตใจสูงอย่างสอดคล้องกัน จึงรักที่จะนำกายตัวเองลงสู่ที่ต่ำและตั้ง ใจทำงานร่วมด้วย เพื่อหวังการเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างมีความสุข

การเข้าถึงส่วนลึกของจิตใจคน แม้บุคคลใดมีจิตใจแข็งกระด้างแค่ไหน หากอีกด้านหนึ่งสามารถรู้ความจริงจากใจตนเองได้ลึกซึ้งมากกว่า การนำปฏิบัติ ยอมมีผลเปลี่ยนแปลงความแข็งกระด้างให้ละลายหายไป กลายเป็นความอ่อน โยนได้ไม่ยาก

ประสบการณ์ที่ได้รับจากความแตกต่าง ภายในรากฐานจิตใจของคนภาคต่างๆ

ก่อนจะسانความคิดกว้างออกไปสู่ระดับโลก ฉันขออนุญาตเริ่มต้นจากความจริง ซึ่งอยู่ใกล้ตัวใกล้ใจก่อนอื่น โดยที่เชื่อว่า ความเล็กความใหญ่ ความสูงความต่ำ และความแคบความกว้างของสภาพที่พบได้จากภายนอก น่าจะเป็นเพียงสิ่งสมมุติ เท่านั้น

ดังนั้น หากเข้าใจความจริงจากสิ่งเล็กๆ และสิ่งที่อยู่ต่ำได้ ย่อมเข้าใจความจริง จากสิ่งใหญ่ๆ รวมทั้งสิ่งที่อยู่สูงได้เอง ยิ่งไปกว่านั้น หากเข้าใจสิ่งเล็กๆ ได้ ควรสามารถ เข้าใจสิ่งใหญ่ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง

สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้จากภายนอกซึ่งมีการจำแนกแยกแยะออกเป็นส่วนต่างๆ ไม่ว่าการจำแนกศาสตร์สาขาต่างๆ ภัยในระบบการจัดการศึกษา หรือสิ่งอื่นใด แม้การ จำแนกแยกส่วนต่างๆ ของประเทศออกเป็นภาค ล้วนเป็นเพียงเครื่องมือเพื่อบริหาร และจัดการ อันควรนำไปสู่ประโยชน์สุขของคนภายในมวลชนทั้งหมด

หากภายในรากฐานจิตใจแต่ละคนรู้ว่า สภาพความแตกต่างเท่าที่กล่าวมาแล้ว เป็นเพียงสิ่งสมมุติ ยอมรู้อีกด้านหนึ่งได้เองว่า ความจริงจากทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในใจตัว เองเป็นหนึ่งเดียวกันหมด

ช่วงหลังๆ สังคมรวมนำจิตใจและร่างกายฉันลงไปสู่ภาคใต้ปอยครั้งมากขึ้น ทั้งนี้ และทั้งนี้เนื่องจากมีสิ่งนำสันใจทำให้รู้สึกท้าทายในการเรียนรู้เด่นชัดมากกว่าภาคอื่น

ชีวิตฉันเอง สนใจที่จะก้าวไปสู่สภาพซึ่งหลายๆ คนมองเห็นว่ามีปัญหา เนื่องจาก รู้ว่าปัญหาคือครูที่ช่วยสอนตน โดยที่มีผลยกระดับคุณภาพจิตใจตัวเองให้สูงยิ่งขึ้น นอกจานั้น สิ่งซึ่งมีผลติดตามมา娘่าจะได้แก่การเห็นคุณค่าจิตใจของเพื่อนมนุษย์ ได้อย่างลึกซึ้ง

แรงบันดาลใจจากภาคใต้ซึ่งนำวิถีชีวิตสู่การเรียนรู้คุณค่า

ช่วงเวลา 3-4 ปีที่ผ่านมา ความสนใจในการเรียนรู้ความจริง มีแนวโน้มนำชีวิตชั้นลงไปสู่ภาคใต้บ่อยครั้งยิ่งขึ้น

ฉันได้ยินหลายคนพูดกันว่า ปัญหาใหญ่ของประเทศไทยในจังหวัดภาคใต้ ทั้งในด้านการเมือง วัฒนธรรมและศาสนา หลังจากรับฟังแล้ว ทำให้รู้สึกสงสัยมาก เนื่องจากจิตใจฉันมีความเป็นตัวของตัวเอง ค่อนข้างซัดเจนมาตลอดชีวิต

ดังนั้น ไม่ว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น แทนที่จะด่วนเชื่อง่ายๆ จึงมักสงสัยไว้ก่อน ทั้งนี้ และทั้งนั้นอาจเป็นเพราะเหตุว่า นอกจากการที่รากฐานจิตใจมั่นคงอยู่กับเหตุผลแล้ว ตนยังรู้สึกท้าทายที่จะนำปฏิบัติจากพลังซึ่งสั่งสมໄว้ในจิตใจตนเอง เพื่อพิสูจน์ความจริงให้เข้าไปฝังลึกอยู่ในใจตัวเอง

ยิ่งช่วงที่มีอายุมากขึ้น ยิ่งรู้สึกว่า ตนสนใจเรียนรู้จากการปฏิบัติลึกซึ้งยิ่งขึ้น ฉันจึงมุ่งทำงานให้กับสังคมมากกว่าแต่ก่อน

ยิ่งไปกว่านั้น จากการมุ่งมั่นปฏิบัติ ซึ่งมีความรักความเห็นใจชนระดับล่างเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ฉันรู้ความจริงซัดเจนยิ่งขึ้นว่า ยิ่งให้ก็ยิ่งได้รับมากขึ้น ซึ่งหมายถึง สมบัติอันล้ำค่าที่มีอยู่ในใจตนเอง ที่มอบให้แล้วได้รับจากเพื่อนมนุษย์ทุกคนกลับมาใส่ไว้ในใจตัวเอง

เพราะมีใจใกล้ชิดกัน จึงมีผลทำให้กลุ่มกิจกรรมต่างๆ ที่มีวิญญาณความรักพื้นดิน ซึ่งพบอยู่ในภาคใต้ เปิดโอกาสให้ชีวิตชั้นลงไปสัมผัสร่วมกันมากขึ้น ซึ่งคงไม่อาจนำแต่ละรายมากล่าวไว้ ณ ที่นี่ได้ แม้ระหว่างช่วงที่อุทกวัยส่งผลกระทบอย่างรุนแรง ตนก็เลือกใช้โอกาสลงที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น

นอกจากนั้น ฉันยังมีนิสัย ไปไหนมักสนใจน้ำหนึ่นหลังซึ่งเชื่อว่ามีจิตใจและความคิดถึงกันที่สนใจในระดับหนึ่งร่วมไปด้วย โดยที่รู้ว่า การสอนโดยการปฏิบัติจากใจตนเอง ย่อมมีผลช่วยให้เข้าถึงจิตใจอีกฝ่ายหนึ่งได้อย่างลึกซึ้ง

ตัวอย่างเช่นครั้งแรกที่ฉันลงไปสัมผัสรายการในหมู่บ้านที่อำเภอ ป่าบ่อน จังหวัดพัทลุง ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากที่นั่นมีโครงการโรงเรียนได้รับไม้ซึ่งเรามีใจส่อถึงกัน ทำให้ติดต่อกันมานานพอสมควร

เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2542 ฉันได้โอกาส เนื่องจากเดินทางไปร่วมงานวันเกษตรแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หลังจากนั้นจึงใช้โอกาสเดินทางต่อลงไปที่นั่น ทำให้รู้สึกท้าทายที่จะเรียนรู้สภาพบรรยายกาศซึ่งมีความเจริญทางวัฒนไม่นัก

ฉันพบว่า บรรยายกาศในหมู่บ้าน คนพื้นบ้านใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเรียบง่าย แม้ศาสนาซึ่งมีทั้งพุทธและมุสลิม จากการปฏิบัติทำให้รู้สึกว่ามีใจถึงซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน

ฉันใช้โอกาสขึ้นมาลงหัวยเพื่อค้นหาความจริงจากสิ่งที่ เดยกี่สันใจประวัติความเป็นมาของชุมชนพื้นบ้านแห่งนั้นซึ่งตั้งกรากอยู่ในบริเวณนั้นมาเป็นเวลาช้านาน อีกทั้งทราบว่าช่วงหลังๆ มีปัญหาความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างทางการของรัฐกับชุมชน ท้องถิ่นซึ่งรวมตัวกันทำให้รู้สึกได้ชัดเจนพอสมควร

ช่วงที่ฉันเข้าไปสัมผัส รู้สึกว่าทั้งชาวพุทธและมุสลิมต่างก็ถืออัชญาติกันดี อีกทั้งเชื่อมโยงถึงฉันร่วมด้วยแม้ในอดีตไม่เคยพบกันมาก่อน

สภาพดังกล่าว ทำให้รู้ได้อย่างลึกซึ้งว่า ความรู้สึกระหว่างฉันกับทุกคนในพื้นที่ เป็นสิ่งมีคุณค่าอย่างลึกซึ้ง

ฉันเดินทางไปที่นั่นบ่อยครั้งยิ่งขึ้น จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่งมีการเปิดอบรมเรื่อง สมุนไพร ซึ่งคนพื้นบ้านร่วมมือกันจัดเอง และฉันได้รับการติดต่อในเชิงขอร้องให้เข้าไปร่วมด้วย

แม้การเข้าไปสัมผัสจะใช้เวลาไม่นานมากนัก แต่การที่จิตใจส่อถึงกันและกันได้ จึงทำให้รู้ความจริงว่า แม้กาลเวลาหาใช่เงื่อนไขสำคัญเนื่องไปกว่าจิตใจไม่ ถ้าเรามีใจถึงกันได้แล้ว ทำให้ฉันรู้ข้อมูลจากใจคนเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน

แม้มีแรงกดดันซึ่งชาวบ้านในห้องถินได้รับจากฝ่ายเจ้าหน้าที่ผู้บริหารบ้านเมือง เขาจะระบายความจริงซึ่งอยู่ในความรู้สึกจากใจให้ฉันทราบอย่างปราศจากการปิดบัง

ซึ่งความรู้สึกดังกล่าว จากประสบการณ์ชีวิตเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว ทำให้บอยอย่างมั่นใจได้ว่า ปัญหาความขัดแย้ง แม้บางแห่งอาจรู้สึกว่ารุนแรง ล้วนเกิดจากใจไม่พยายามหันหน้าเข้าหากัน ทั้งนี้และทั้งนั้น เกิดจากผู้ซึ่งชีวิตขึ้นไปสู่ระดับบนแล้ว ควรจะกำหนดให้จิตใจตนเองหวนกลับลงมาลงของเห็นคุณค่าของผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่กับพื้นดินนำไป ก่อน

ตัดจากนั้นมา ทุกครั้งที่ฉันเดินทางไปเยี่ยมหมู่บ้านแห่งนี้ จะมีคนเข้ามาหา บางคนก็เข้ามานัดให้โดยการใช้สมุนไพรซึ่งทำขึ้นจากวิถีญาณความรักพื้นดินของตน ทำให้รู้และเห็นความจริงจากใจซึ่งกันและกันได้อย่างลึกซึ้ง

นอกจากนั้น ระหว่างที่มีโอกาสพบกัน หลายคนมักจะถามความจริงจากใจซึ่งได้รับแรงกดดันจากเงื่อนไขต่างๆ ให้รับทราบอย่างเปิดใจ มันทำให้ฉันรู้สึกว่า การเปิดใจให้กันได้หมด นับเป็นการฝ่อนคลายความทุกข์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

จากความรู้สึก ซึ่งฉันมีโอกาสสัมผัสถกับคนในพื้นที่อย่างหลากหลาย ทั้งนี้และทั้งนั้นเนื่องจากตัวเองมีธรรมชาติที่ให้ความรักความจริงใจกับทุกคนอยู่แล้ว จึงทำให้รู้สึกว่า ความคิดคนเรามีคำว่าใกล้ชิดหรือห่างไกลกันเกินกว่าที่ใจตัวเองจะรับรู้และเข้าใจได้

มีบางสิ่งบางอย่างซึ่งบางคนในกลุ่มดังกล่าวแสดงออก อาจทำให้คนจำนวนไม่น้อยรู้สึกว่า เขาเป็นฝ่ายตรงกันข้าม ยิ่งเป็นผู้อยู่ในอำนาจด้วยแล้ว แต่ฉันกลับเห็นว่าเขา มีความจริงใจเป็นธรรมชาติ เรายังพูดคุยกันได้อย่างมีความสุข

ฉันจึงรู้สึกว่า ภัยในสังคมไม่น่าจะมีใครเป็นพิษเป็นภัยอะไรทั้งนั้น หากมองย้อนไปยังอีกด้านหนึ่งกลับรู้สึกว่า แต่ละคนเป็นครูสอนให้จิตใจฉันเปิดกว้าง ยิ่งขึ้น จึงนำจะช่วยให้รู้คุณค่าตัวเองลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก

ทั้งนี้และทั้งนั้น เป็นเพราะเหตุว่า เราไม่คิดเป็นพิษเป็นภัยกับใคร หากมองเห็นว่า การเรียนรู้จากทุกคนเป็นสิ่งมีคุณค่าที่สุดสำหรับการปรับปรุงคุณภาพจิตใจตัวเอง

ช่วงหลังๆ ฉันหวนกลับไปที่นั่นอีก จึงพบว่าคนเหล่านี้คือเพื่อนที่มีอบความรักความศรัทธาให้กับเรา มีอะไรซึ่งทำอยู่ในชีวิตประจำวันมักชอบเอามาให้ ซึ่งฉันเองรู้ว่า หลังจากรับໄได้ด้วยความรู้สึกพอใจ ย่อมทำให้เขามีความสุข

ทุกสิ่งทุกอย่าง ขณะที่ฉันไปอยู่ที่นั่น ตนจะสนใจนำมายิดค้นหาความจริง แม้กระทั้งพบว่าชั้นรุ่นหลังกับผู้ใหญ่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างมาก

หวนกลับไปมองธรรมชาติ ออาทิเช่น ความหลากหลายของพันธุ์ไม้รวมทั้งสัตว์เล็กๆ ซึ่งใช้ชีวิตอยู่บ่นพื้นดิน จะพบว่ายังอยู่ในสภาพที่ดีกว่าภาคอื่น

การนำเอาปรากฏการณ์ชีวิตระหว่างลงไปสัมผัสกับชุมชนบางแห่งในภาคใต้มาเล่าสู่กันฟัง หากนำมาคิดโดยไม่ยึดติด น่าจะมองเห็นได้ว่า ในเมื่อภาคใต้มีได้ ในภาคอื่นก็ควรมีได้ ถ้าหากฐานจิตใจผู้นำปฏิสนิธิเรียนรู้เพื่อค้นหาความจริง อีกทั้งยังช่วยให้สามารถสานใจถึงกันได้ทุกภาค แทนการคิดแบบแบ่งแยก

ช่วงหลังๆ คนในสังคมไทยเริ่มตื่นตัวเรื่องพีชสมุนไพร ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า สภาพแวดล้อมของภาคใต้มีพันธุ์ไม้อย่างหลากหลาย ส่วนชนิดใดจะเป็นพีชสมุนไพรหรือไม่ ฉันเห็นมานานแล้วว่า มนุษย์กับพันธุ์ไม้มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติตามแต่ช่วงเริ่มแรกการเกิดของชีวิต

ประสบอะไรกับการมีจิตใจพึ่งพาอาศัยระหว่างกันและกันของมนุษย์กับมนุษย์ซึ่ง ควรอยู่ใกล้ชิดกันยิ่งกว่ามนุษย์กับพeson ไม่

ช่วงหลังๆ มักมีผู้ถามฉันว่า พีชชนิดไหนเป็นสมุนไพร

ฉันตอบตามเหตุผล จากพื้นฐานความต้องการของชีวิตคนว่า ทุกชนิดเป็นได้ทั้งนั้น อาจโดยทางตรงหรือทางอ้อม นอกจากนั้นยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกหลายอย่างซึ่งมนุษย์ยังไม่อาจปรับถึงจุดนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม

ยิ่งรู้ความจริงว่า ปัจจุบันนี้คนส่วนใหญ่มักคิดแบบปิดตัวเอง หรือคิดแบบตัวใครตัวมัน จึงยากที่จะรู้สึกความจริงของพีชสมุนไพรให้สามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง

ฉบับนี้ก็ถึงสิ้นที่ชนรุ่นก่อนเคยกล่าวไว้ว่า สิ่งใดที่ยังห้ามได้ไม่ถึง อย่าพึ่งด่วนตัดสินใจว่าไม่ใช่ หรือไม่เชื่อ ทั้งนี้และทั้งนั้น คือ การเปิดโอกาสให้แต่ละคนมองเห็นช่องทางในการเรียนรู้

การเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว ถึงบัดนี้เริ่มหันกลับไปสู่อีกด้านหนึ่งอย่างเป็นวัฏจักร ดังนั้นข้อมูลต่างๆ ซึ่งมีอยู่แล้วในอดีต สรวนใหญ่ที่รวมชาติได้เก็บรวบรวมไว้ในราชฐานจิตใจชนรุ่นก่อนหนีอสิ่งซึ่งบันทึกลงไว้เป็นตัวอักษรบนแผ่นกระดาษแม้กระทั่งสมองกล ซึ่งช่วงหลังมักได้รับความนิยมกันอย่างบ้าคลั่ง เพราะความลึกตัวของมนุษย์เอง

จากเหตุดังกล่าว ในเมื่อชนรุ่นหลังยังคงมีจิตสำนึกที่ให้ความสำคัญแก่ผู้ใหญ่ย่อมมีกระแสถ่ายทอดข้อมูลกลับมาสนองความต้องการในการเรียนรู้ให้แก่ชนรุ่นหลัง เพื่อนำใช้ประโยชน์ได้กว้างขวางมากขึ้น

คนพื้นบ้านภาคใต้หัวแข็งจริงหรือ?

เมื่อไม่นานมานี้ฉันเดินทางไปร่วมกิจกรรมซึ่งจัดโดยคนท้องถิ่นภาคใต้ ระหว่างเดินทางผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีชายคนหนึ่งอาสาขับรถนำไปส่งตามที่ต้องการ ฉันจึงสนองน้ำใจอนดีของเขามา มาก Mara ระหว่างการสนทนากันในรถว่า เขายังคงใช้เวลาเดินทางท้องถิ่นแห่งหนึ่ง ระหว่างนั้นรถไปด้วยกันเขากล่าวว่า ท่านอาจารย์ครับ เขายังคงให้หัวแข็งจริงหรือเปล่า? ทำให้คิดว่า ถ้าเขาไม่รู้สึกสร้างสรรค์อย่างสนใจกับฉันคงไม่ถูกต้องฯ ออกรถอย่างนั้น

ฉันหันกลับมามองอีกทางหนึ่ง โดยที่รู้ดีว่าทิศทางนี้จะทำให้เกิดความเข้าใจดีซึ่งกันและกัน ดังที่หลักธรรมได้เตือนไว้ว่า จนมองทุกอย่างในด้านดี แต่ใจเราเองความมีสิ่งที่ดีงามให้หล่ายฯ คนรู้สึกได้อยู่หลังรับฟังคำตามแล้ว ฉันจึงย้อนถามกลับไปว่า ลองมองอีกด้านหนึ่งดีไม่ครับ ถ้าจะให้ผมตอบก็ขอบอกว่า ไม่ใช่หัวแข็ง แต่เป็นเพราะมีความเป็นตัวของตัวเองชัดเจนมากกว่า

นอกจากนั้น ฉันยังกล่าวต่อไปว่า ดูจากของจริงศิริบพันธุ์ไม้นานาชนิดซึ่งอยู่ในธรรมชาติของท้องถิ่นก็ยังมีเหลือหลากหลายมากกว่าภาคอื่น นอกจากนั้นคนระดับล่างส่วนใหญ่ก็ยังคงใช้ชีวิตอยู่กับพื้นดินภายในท้องถิ่นตัวเอง อีกทั้งอยู่อย่างเรียบง่าย โดยไม่ปล่อยให้ตัวจากอิทธิพลตะวันตกให้ล้าเข้ามาก นอกจากนั้นเยาวชนส่วนใหญ่ก็ยังอยู่กับที่กับทาง ไม่กระจัดกระจายออกไปสู่ภาคอื่นกว้างขวางอย่างภาคอื่นๆ

กิจกรรมเกี่ยวกับพืชสมุนไพร ซึ่งช่วงนี้สังคมกำลังตื่นตัว สิ่งที่สะท้อนออกมายากใจคนภาคใต้ ดูจะมีความชัดเจนมากกว่าภาคอื่นด้วย

นอกจากนั้น หวานกลับเข้าไปมองสูสิ่งซึ่งอยู่ในครอบครัว เราจะพบว่ามีการลงมือทำงานอุดหนาหกร่มพื้นบ้าน เกี่ยวกับพืชสมุนไพรร่วมกันภายในครอบครัว แทนการปล่อยให้คนกรุงเทพมานำไปเข้าโรงงานอุดหนาหกร่มทำแบบวิทยาศาสตร์เพื่อส่งไปรับใช้ชีวิตชนชาติอื่น ทำให้พื้นฐานความเป็นไทยแก่ตัวเองจำกัดลงสูญเสียไปมากยิ่งขึ้น

เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2545 ฉันได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยลักษณ์จังหวัดนครศรีธรรมราชให้เดินทางไปปาฐกถาพิเศษในพิธีกรรมซึ่งจัดขึ้นเพื่อสมโภชบันทึกที่ผ่านหลักสูตรการศึกษาวนแกร โดยที่ผู้เชิญชี้แจงเหตุผลว่า ต้องการให้บันทึกรุ่นนี้มีโอกาสสร้างสรรค์ของแผ่นดิน

เข้าวันนั้น ภายในพิธีกรรม ได้มีการกล่าวเปิดงาน และให้โอกาสผู้แทนบันทึกพูดในที่ประชุมเพื่อร้อยความรู้สึกจากใจ เสมือนประกาศสัจจะให้ทุกคนซึ่งอยู่ในที่รับทราบทั่วทั้ง

ฉันนั่งฟังอยู่ตรงนั้น จับความสำคัญได้ว่า เพื่อบันทึกที่จะแต่ละคนควรหันกลับมาปรับใช้มหาวิทยาลัย โดยกล่าวถึงบรรยายการในอดีต ระหว่างช่วงที่เข้าเรียน ซึ่งมีอาคารที่พักอาศัยทั้งอาคารที่ใช้ในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้รู้สึกอบอุ่นและรำลึกถึงบุญคุณของสถานที่แห่งนั้น

ฉันรับฟังแล้วคงจะต้องเห็นด้วย แต่ใจตัวเองยังมองเห็นอะไร ลึกซึ้งอีกทั้งยังอนหลังกลับไปไกลยิ่งกว่านั้น ดังนั้นในโอกาสที่ฉันเขียนพูด ตนจึงกล่าวย้อนหลังกลับไปอีกช่วงหนึ่ง

ฉันจำได้ดีว่า ก่อนหน้าการก่อสร้างสถาบันแห่งนี้ พื้นที่ดังเดิมซึ่งมีจำนวนกว่าหนึ่งหมื่นไร่ มีสภาพเต็มไปด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิดรวมทั้งป่าเบญจพรรณ นอกจากนั้นยังมีวิถีชีวิตความรักท้องถิ่นของชาวบ้าน กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป ซึ่งคราวถือว่ามีความสำคัญอย่างลึกซึ้ง

ช่วงที่มีการวางแผนการก่อสร้างขั้นพื้นฐาน ฉันมีโอกาสเห็นไปเยี่ยมอีกครั้งหนึ่ง จึงทราบว่า มีการใช้ระบบการวางแผนแบบฝรั่ง ซึ่งครั้งหนึ่งเคยนำมาใช้วางแผนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อรองรับโครงการเงินกู้ต่างประเทศตามความต้องการของธนาคารโลก หลังจากนั้นมา ผู้บริหารทบทวนมหาวิทยาลัยกู้รู้สึกนิยมชมชื่น จึงอีกทั้งยังนำความคิดพื้นฐานดังกล่าวออกเผยแพร่ไปสู่สถาบันการศึกษาแห่งอื่นๆ

นอกจากนั้นยังพบต่อไปอีกว่า หลังการก่อสร้างชุดแรกเสร็จสิ้นลงแล้ว ในบริเวณพื้นที่ซึ่งเคยมีต้นไม้ร่วมรืน ได้ถูกแก้วถางทำให้เปลี่ยนแปลงไปแทบทะลึ้นเชิง ทำให้เหลือแต่อาคารหลังใหญ่ๆ ซึ่งสร้างขึ้นมาใหม่อย่างโดยเดียว ติดตามมาด้วยโครงการจ้างบริษัทเอกชนวางแผนปลูกต้นไม้ขึ้นมาใหม่แทนทั้งหมด

หัวกลับมาพิจารณาวิถีชีวิตชาวบ้านซึ่งเคยอยู่มาแล้วเป็นเวลาซ้านานในท้องถิ่น ได้มีการย้ายหมู่บ้านเขาไปรวมไว้แห่งหนึ่ง โดยกล่าวอ้างว่า จะโครงการวิจัยในการจัดตั้งหมู่บ้านใหม่ รวมทั้งมีอิฐดูดหนึ่งซึ่งทำเป็นป้าชุมชนเพื่อการศึกษา

สภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ฉันได้ถ่ายภาพวิดีโอศูนย์นำเสนอสาธารณะทั่วโลก ให้ประชาชนชม และคิดได้เองว่าอะไรเป็นอย่างไร

ฉันกล่าวสรุปไว้ในโอกาสหนึ่งว่า การที่บันทึกใหม่คิดจะกลับมาคืนสิ่งซึ่งได้รับไปจากมหาวิทยาลัยนั้น ฉันเห็นด้วย แต่ถ้ามองย้อนกลับไปให้ลึกและไกลกว่าหนึ่น ควรจะมีจิตสำนึกที่คืนใจรวมกับทุกสิ่งทุกอย่างให้แผ่นดิน เพื่อประโยชน์สุขของชีวิตไทยทุกคนโดยเฉพาะชนระดับล่างมากกว่า

คำคืนวันนั้น บรรดาโนสิตป้าจุบัน เป็นเจ้าภาพจัดงานเลี้ยงส่งท้ายให้กับบันทึกที่จบใหม่ ท่ามกลางบรรยากาศกลางแจ้ง ซึ่งมีสภาพใกล้ธรรมชาติมากพอสมควร

ฉันจำได้ว่า คืนวันนั้น พระจันทร์สองดวงสว่างเสมอเมื่อเดือนให้รู้ว่า กลางคืนหรือกลางวันก็คือธรรมชาติของแต่ละช่วงชีวิต เราแต่ละคนจึงควรอยู่ได้ด้วยการยอมรับความจริงจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ มีนิสิตหลายคนเข้ามายังไกลัชิดฉัน บางคนก็นำสมุดบันทึกส่วนตัวมาขอให้เขียนคติธรรมสำหรับนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต มีนิสิตหญิง 2-3 คน มาดูแลและค่อยบริการอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา เราจึงพูดคุยกันจากใจถึงใจ ทำให้มีความใกล้ชิดกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติ

คืนวันนั้น บันทึกชายคนหนึ่ง นำสมุดบันทึกส่วนตัวมาขอให้ฉันเขียนอะไรได้ที่คิดว่าควรจะเป็นประโยชน์แก่การดำเนินชีวิตอนาคตของเขานะ หลังจากนั้นเรายังคงนั่งคุยกันต่อมา

ฉันถามเขาประโยคหนึ่งว่า จบสาขากำไร? เขาตอบว่า จบสาขา
วิศวกรรมศาสตร์ครับ

ฉันถามต่อไปอีกว่า จบแล้วจะไปทำอะไรที่ไหน เขายกนิ้วบอกว่า ผมจะกลับไปช่วยพ่อแม่ทำงานที่บ้าน

ยังก่อนคำถามในใจฉันยังไม่จบแค่นั้น เพราะตอนเป็นคนมีนิสัยอยากรู้อยากเห็นร่วมกับความรู้สึกเป็นกันเองกับทุกคน

ฉันจึงถามเขาต่อไปอีกว่า จะไปใช้วิชาชีวกรรมรึ? เขายกนิ้วบอกกลับมาว่า ทำอะไรก็ได้ครับ

คำตอบดังกล่าวทำให้ฉันรู้สึกซึ้งใจมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากตัวเองรู้มานานแล้วว่า ศาสตร์สาขาต่างๆ เป็นเพียงสิ่งสมมุติและเป็นกิ่งแขนงซึ่งชนรุ่นก่อนคิดค้นขึ้นมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นชนรุ่นหลังซึ่งมีภารกิจต้องใช้สิ่งที่มีอยู่ให้ดีที่สุดกับมัน

หากแต่ละคนมีภารกิจใดก็อธิษฐาน ย่อมสามารถปรับความคิดให้ทำได้ทุกอย่าง นอกจากนั้นไม่ว่าทำอะไร หากทำจากความจริงซึ่งมีอยู่แล้วในใจตนเอง ย่อมมีโอกาสเจริญรุ่งเรืองได้ทุกเรื่อง

เข้าวันรุ่งขึ้น ฉันเดินทางโดยรถยนต์ไปยังจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อพบปะบรรดาศิษย์อีกกลุ่มนึงก่อนขึ้นเครื่องบินกลับกรุงเทพ มืออาจารย์และนิสิตหญิงและชายกลุ่มนี้จากมหาวิทยาลัยชั้นถูกอัดยศขึ้นติดตามมาส่งด้วย

หลังจากนั้นต่อมาอีกไม่นาน ฉันก็ได้รับจดหมายจากนิสิตหญิงคนหนึ่งซึ่งชีวิตเกิดในจังหวัดภาคใต้ เขียนเล่าเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งระบายนิสิตให้ฟัง จากธรรมชาติที่อยู่ในจิตใจเขาเอง

มีความตอนหนึ่งซึ่งทำให้รู้สึกว่า เขายังคงมีความคิดที่แหลมคมและลึกซึ้ง เขียนบอกฉันว่า ถ้าผู้ใหญ่ซึ่งทำหน้าที่บริหารบ้านเมืองคิดได้อย่างคุณตา ปัญหาภาคใต้คงจะแก้ไขได้ไม่ยาก

แม้เขาจะไม่ได้สอนฉัน หากแสดงออกจากใจที่ให้ความเคารพรัก แต่จากนมมองของฉันเองที่ย้อนกลับไป ทำให้รู้สึกเสมอว่า เขายังสอนฉันจากความจริงซึ่งอยู่ในใจเขาเอง

ความหมายที่เขาระบายนอกมา น่าจะหมายถึงว่า คนเราที่อยู่ร่วมแผ่นดินเดียวกัน แม้คนหนึ่งอาจมีความคิดหยังรากลงสู่พื้นดินอย่างลึกซึ้ง ถ้าอีกคนหนึ่งมีรากฐานจิตใจที่ลุ่มลึกเหนือกว่า น่าจะสามารถทำให้เกิดความเคารพรัก และสร้างสรรค์ ใจช่วยให้เข้าถึงจิตใจกันได้ไม่ยาก

จากภาพรวมดังกล่าวแล้ว ยังทำให้ฉันรู้สึกต่อมาอีกว่า ถ้าคนเราที่อยู่ร่วมกันสามารถเข้าใจกันได้อย่างลึกซึ้ง ยิ่งเป็นผู้ที่ขึ้นไปอยู่ระดับบน หากراكฐานจิตใจยังลงมาสู่ด้านล่างได้อย่างลึกซึ้งให้แต่ละคนมั่นใจได้ สังคมคงจะลดช่องว่างลงไปได้เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนระดับล่างซึ่งเป็นพื้นฐานสังคมคงจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

นอกจากนั้น ถ้าหากฐานคนระดับบนหยังลงสู่ระดับล่างอย่างลึกซึ้งจริง ภายนอกติดใจยอมไม่มีเส้นแบ่ง ไม่ว่าจะอยู่บนพื้นฐานความแตกต่าง ณ จุดไหน แม้ความแตกต่างระหว่างภาค รวมทั้งในด้านศาสนา ยอมทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติสุขได้ไม่ยาก

หากแต่ละคนมีรากฐานจิตใจเข้าถึงจุดดังกล่าวแล้วได้ สังคมคงไม่มีคนเลว ไม่มีคนหัวแข็งและไม่มีความรุนแรงเกิดขึ้น คงมีแต่คนซึ่งมีจิตใจมองเห็นความจริงว่าชีวิตทุกคนล้วนมีคุณค่า ช่วยให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นธรรมชาติ สมกับหลักธรรมซึ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่า จะมองคนในด้านดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณสมบัตินี้ควรมีอยู่ในรากฐานจิตใจผู้ใหญ่ ยิ่งได้รับโอกาสให้ขึ้นไปมีอำนาจอยู่ระดับสูง

ฉันเป็นคนภาคไหน?

จากช่วงชีวิตที่ผ่านมาแล้วนานพอสมควร มักมีผู้ถามฉันว่า ท่านอาจารย์เกิดที่ไหน? น่าจะเป็น เพราะเหตุว่า หลายคนรู้สึกว่าฉันสนใจสภาพชีวิตที่ลงไปสมัผสอยู่กับพื้นดิน ทำให้เข้าใจว่าฉันคงเกิดในชนบท

ฉันตอบจากจิตใจที่มั่นคงอย่างชัดเจนว่า ผมเกิดกลางใจเมืองกรุงเทพ ทั้งนี้ และทั้งนั้น เพื่อหวังสอนให้รู้ว่า การเกิดที่ไหนไม่สำคัญ แต่จิตใจตัวเองให้ความสำคัญแก่คุณค่าของแผ่นดิน ช่วยให้سانความรักถึงทุกคนลึกซึ้งมากน้อยแค่ไหน

ฉันยังจำได้ว่า ครั้งหนึ่งในอดีต ภายนในแวดวงผู้บริหารการศึกษา ยังคิดว่าคนที่เกิดชนบท หลังจากเข้ามาศึกษาในกรุงเทพจะแล้วจะกลับคืนสู่ชนบทเพื่อทำงานที่นั่น

แม้กระทั้งผู้บริหารการศึกษาระดับนโยบาย ก็ยังหลงทิศทาง โดยเอาเงื่อนไขซึ่งอยู่ คนละด้านมาผูกติดกันไว้ แทนการคิดได้อย่างอิสระ ทั้งนี้และทั้งนั้นเนื่องจากผู้ที่ได้รับสิทธิพิเศษให้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย หลังจากจบแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ยอมกลับคืนสู่บ้านเกิด

ช่วงหลังๆ ฉันให้ความสนใจลงไปสมัผสกิจกรรมในพื้นที่ภาคใต้ปอยครั้งมากขึ้น นอกจากนั้น ลิสซึ่งเขียนระบายนอกมา ดูเหมือนจะให้ความสนใจคนภาคใต้่อนค้าง ชัดเจนกว่าภาคอื่น

ถ้าจะถามฉันว่าเป็นคนภาคไหน ฉันคงตอบทันทีว่า เป็นคนไม่มีภาค หรือเป็นคนของทุกภาค แม้ภายนอกอาจทำให้บางคนรู้สึกว่า ฉันมีภาค แต่ภัยในรากฐานจิตใจ ตัวเองฉันไม่มีการแบ่งภาค แม้แบ่งประเทศ

หากเข้าใจความจริงว่า ภาคต่างๆ คือสิ่งสมมุติซึ่งคนนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารและจัดการ โดยถือความสงบสุขเป็นเป้าหมาย หาใช่ให้คนนำมายield ติดจนกระทั้งมีผลแบ่งพระครับแบ่งพวกไม่

แม้กระทั้งครั้งหนึ่ง ฉันขึ้นไปกำเกอภูเรือเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านให้คิดได้อย่างอิสรภาพและประกอบอาชีพอยู่กับที่กับทาง โดยไม่ไปบุกรุกทำลายป่าและลดอัตราการอพยพเข้าเมือง จนกระทั้งทำให้คนจำนวนมากมองเห็นหน้าฉันว่าไปตั้งรกรากอยู่ที่ภูเรือ

แม้จะงานกลัวไม่มาแต่ช่วงเริ่มแรก โดยไม่เป้าหมายที่จะให้เกิดความเป็นธรรมและความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างคนในสังคม แต่กลับถูกมองว่าเป็นนักกลัวไม่ที่เก่งกาจ

ซึ่ง ณ จุดนี้ ฉันคงต้องยอมรับ แต่คงยังมีความรู้สึกหงุดหงิดลึกซึ้งยิ่งกว่าเดือนมากทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากภาพที่คนส่วนใหญ่มองเห็น มันไม่ใช่ของจริงจากใจฉันเอง จึงคงต้องคิดแก้ไขจากการปฏิบัติโดยใช้วิถีทางเดินทวนกระแสสังคม ดังที่เคยใช้ในเวดวงคนผู้เกี่ยวข้องกับกลัวไม่มาแล้วตั้งแต่ช่วงเริ่มแรกของยุคพัฒนาแม่ดึงบัดนี้

การเดินทวนกระแสจึงหาใช่เป็นคนดีหรือคนบ้า หากผลสะท้อนกลับ จากเงื่อนไขที่แฝงอยู่ในสังคมทั่วไปช่วยสอนให้รู้ความจริงว่า คนก็คือคน ธรรมชาติของคนย่อมเป็นไปตามวิถีทางของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน แต่แล้วในที่สุดก็คงมุ่งไปสู่จุดจบเดียวกันทั้งหมด

สรุปความ

ความรักที่อยู่บนพื้นแผ่นดินเดียวกัน น่าจะหมายถึงธรรมชาติของจิตวิญญาณมนุษย์ซึ่งชีวิตเกิดจากผืนดิน ที่อยู่บนพื้นโลกใบเดียวกัน ความเมใจสานความรักถึงซึ่งกันและกันได้หมด ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ และแนวคิดความเชื่อ หากแต่ละคนมุ่งมั่นทำงานจากวาก్ยานจิตใจตนเองอย่างอิสรภาพ อิกทั้งเปิดใจรับปัญหาเข้ามาชำระบ้าง ภาระยึดติดซึ่งลงรากหง่ายลึกอยู่ในจิตใจตัวเองให้ลดน้อยลงไปได้อย่างรู้เหตุรู้ผล

แต่ถ้าเมื่อได้วิญญาณความเป็นคนซึ่งควรจะมีความรักและผูกพัน จำต้องห่าง
ออกจากพื้นดินมากขึ้น เมื่อนั้นชีวิตย่อมเดินลงทาง โดยไม่รู้ว่าตัวเองเป็นใคร และเกิด
มาทำอะไร

ดังนั้นวิถีชีวิตอันมีที่สุดคงต้องมุ่งไปพบกับสภาพอย่างไร แม้มีการทำร้ายกันเอง
จนถึงจุดสุดท้ายได้ไม่ยาก อีกทั้งสภาพชีวิตอนาคตของแต่ละคน ยิ่งเป็นชนรุ่นหลัง คง
ไม่มีแ芬ดิน ให้คนท้องถิ่นอยู่ร่วมกัน อย่างรอบคุ่นอีกต่อไปได้

12 มิถุนายน 2545